

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 27/28 januari 2024 Vierde zondag door het jaar¹

Afgelopen donderdag werd de week van gebed voor de eenheid van de christenen afgesloten.

In de sfeervolle Dorpskerk van Blaricum was een oecumenisch samenzijn. De dominee en ik mochten spreken over twee grote kerkmensen uit de vorige eeuw, die in groot wederzijds respect en in vriendschap zochten naar gezamenlijk optrekken als volgelingen van Christus. De protestantse christen Willem Visser 't Hoofd en de roomse Kardinaal Johannes Willebrands. Beiden diepgelovige mensen, vol geestkracht en energie, mannen met een groot gezag.

Spreken met gezag.

Jezus sprak met gezag, hoorden wij.

Als we goed luisteren dan horen wij dat de mensen daarover verbaasd waren.

Kennelijk waren zij gewent aan geestelijke leiders die wel veel spraken, maar geen gezag bezaten.

Leiders die geen gezag bezitten, moeten het hebben van machtsuitoefening, verleidelijke woorden en manipulatie.

Als wij vooruit willen komen als christenen en als kerken dan zouden we het beste kunnen zoeken naar dat gezag dat Jezus, die wij proberen te volgen, wel bezat.

Niet lang praten over hoe mooi het vroeger was, wat er toen wel niet gebeurde, maar in het heden staan en als christenen en kerken gezagvolle

¹ Marcus 1, 21-28

dingen zeggen en vooral vóórleven, opdat de kerk en de samenleving daar beter, menselijker van wordt.

Wat heeft de Heilige Geest ons *nu* te zeggen; wat is nu de opdracht van u en mij als christen in deze tijd?

Laten we eens naar Jezus kijken.

Naar wie anders!

Kardinaal Willebrands en Visser 't Hoofd leerden: onze godsdienst, katholiek en protestant, gaat over een Mens, een levende Persoon die uit de doden is opgestaan. Al het andere is kerkelijk gepraat en op zijn best bijzaak.

Laten wij naar Jezus kijken.

In het evangelie van vandaag is het zaterdag, sabbat.

Jezus gaat naar de synagoge om de Dag van de Heer vieren.

Zoals wij hier doen.

Eenmaal per week worden wij hier verwacht, om ruimte te maken in ons leven voor God en zijn geloofsgemeenschap.

Zoals het elke Joodse man is toegestaan nam Jezus het woord in de synagoge. Niet om een mening te geven, zijn kritiek te uiten, geleerde opmerkingen te maken, maar om als *leraar* op te treden.

Het gaat er op de dag van de Heer om dat je weer een stapje verder zet in jouw navolging van Jezus, om iets te leren.

Wij horen vandaag niet wát Jezus nu precies aan de mensen leerde.

Wij horen wel iets heel anders, iets heel moois.

Wij horen vandaag hóe Hij leerde, onderricht gaf als "iemand die gezag bezit."

Het gaat niet altijd om de woorden, maar om de persoon die ze spreekt, over zijn innerlijk. Jezus had gezag. Het woord dat daar staat betekent zoiets als: Hij sprak vanuit zijn wezen, zijn zijn, zijn hart en ziel.

Al het andere spreken is vruchteloze discussie en gelijkhebberij. Zoals je veel meemaakt onder mensen. Daar knap je niet van op, dan blijf je een beetje leeg, katterig achter. Ofwel omdat je harde woorden hebt moeten incasseren, ofwel omdat je anderen hebt pijn gedaan. Je hebt dan wel even je punt gemaakt, maar word je daar meer mens van, een betere volgeling van Jezus?

Spreken met gezag.

Dat kon Jezus en wel zodanig dat alle onzin op de loop ging.

Die onreine geest die bezit genomen had van die ene synagoge-ganger, slaat op de vlucht. Jezus heeft hem met gezagvolle woorden het zwijgen opgelegd.

Wat een opluchting.

Nog een luide kreet en dan is het stil.

Verder weten wij van Jezus dat Hij vaak zweeg, niets terug zei, niet zijn gelijk haalde, niet zijn punt maakte.

We horen dat vooral in het verhaal over het lijden van Jezus, het proces dat ze tegen Hem zullen aanspannen.

Als kind vond ik dat heel moeilijk.

Ik dacht: waarom beet Hij niet van zich af, dit is toch niet eerlijk?

Maar Jezus sprak met gezag, vanuit zijn *zijn*, zijn hart en ziel, niet om de ander een lesje te leren, maar om uit liefde en barmhartigheid de waarheid te zeggen.

Zoals bij die bezeten man in de synagoge.

Het deed pijn om die oude geest uit te drijven, de oude kramp los te laten.

Maar wat een bevrijding toen die eenmaal weg was.

Laten wij zondag na zondag blijven luisteren naar dat woord vol gezag, zoals Jezus dat deed in zijn gebedshuis, opdat wij van onze oude krampen en bezetenheden mogen worden bevrijd, door Jezus onze Verlosser. Amen.